

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 899/2020
22.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Данила Николића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К 207/19 од 29.11.2019. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 63/20 од 28.05.2020. године, у седници већа одржаној 22.09.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К 207/19 од 29.11.2019. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 63/20 од 28.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К 207/19 од 29.11.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од пет месеци која се неће извршити уколико окривљени у року провере од једне године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело, те му је изречена мера безбедности одузимање предмета. Окривљени је обавезан да суду накнади паушал, а Основном јавном тужиоцу у Шапцу и оштећеном ББ трошкове кривичног поступка, док је оштећени ББ ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 63/20 од 28.05.2020. године, одбијене су, као неосноване, жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу и браниоца окривљеног и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Данило Николић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 19. став 1. Кривичног законика, у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду

да усвоји поднети захтев, те да утврди повреду закона и укине побијане пресуде те предмет врати на поновно суђење првостепеном суду али пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 19. став 1. Кривичног законика, уз образложење да је окривљени АА отац оштећеног ББ поступао у нужној одбрани с`обзиром на то да је „са спрата куће од стране сина најпре гађан мобилним телефоном, да би затим син истрчао из куће и насрнуо на оца, у чему је покушала да га спречи мајка, коју је одгурнуо, након чега му је отац штапом, којим усмерава овце, задао у одбрани ударце, све до тренутка док оштећени није одустао од даљег напада“.

Врховни касациони суд изнете наводе у захтеву браниоца окривљеног, адвоката Данила Николића, оцењује као неосноване, а како је ова повреда кривичног закона истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 4 другостепене пресуде (а имајући у виду и детаљне разлоге првостепеног суда дате на страни 8 пресуде) као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Ово поготово, ако се има у виду да у изреци првостепене пресуде, уз чињенични опис кривичноправних радњи окривљеног АА, нису означене кривичноправне радње оштећеног ББ, у смислу противправног напада према окривљеном, због чега нема ни основа за примену одредбе члана 19. Кривичног законика, односно института нужне одбране.

Код напред наведеног, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с. р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић